

[Handelsministeren.]

lig principielt modsætningsforhold, som jeg må beklage, for jeg ville gerne have arbejdet på at forsøge at tilvejebringe enighed, men det er mig ikke muligt at se, at selv fortsat arbejde kunne bringe dette principielle modsætningsforhold ud af verden, og jeg kan derfor ikke modtage opfordringen til at fremsætte noget nyt forslag.

Jeg skal yderligere sige til hr. Poul Dam med hensyn til hans betragtninger over, hvorvidt det er staten, os alle, der skal betale skader, eller et udsnit som et af disse forbund, at der er dog sket en meget betydelig forbedring i forhold til, hvad vi opererede med under sidste krig; der er nu kun 5 forbund mod betydelig flere dengang og derfor mindre end sidst.

Jeg skal altså tillade mig at anbefale lovforslagets videre gennemførelse.

Holm Tved: Jeg vil gerne, for at der ikke skal opstå nogen misforståelse, gentage, hvad jeg mente jeg udtrykkelig gjorde opmærksom på i første omgang, at denne beklagelse, dette hjertesuk, som jeg kom med med hensyn til lovjaskeri, ikke gjaldt dette udvalgs arbejde, men udvalgsarbejdet i al almindelighed herinde. Så er det vist klart sagt. Jeg har ikke klaget over arbejdet i dette udvalg, men jeg har klaget over, at der er for lidt tid til udvalgsarbejdet i al almindelighed, og det er der dog ingen der ikke har været enig med mig i også i dette udvalg.

Det er jo ikke rigtigt, at der skal en debat osv. til, hver gang man skal finde frem til forsikringsstørrelsen, erstatningsstørrelsen. Jeg vil bede om, at hr. Niels Jørgen Nielsen læser den foreløbige betænkning side 34-37; dér står det klart, hvordan man skal gå frem — der bliver ikke tale om nogen debat.

Endelig vil jeg gerne takke handelsministeren for hans udtalelser her i dag, som for så vidt gik på nøjagtig det samme som fremsættelsestalen, nemlig — og dér er vi helt enige — at handelsministeren stadig væk har sin tvivl. Men ikke desto mindre vil man alligevel bygge denne lov op på noget, man tvivler på kan holde, og det er det, jeg ikke kan forstå.

Jeg finder det noget ulogisk, at man siger, at i tilfælde af en krig, så må forsvaret —

det er naturligvis, når man taler forsvar — være noget, som bæres af alle i dette land efter evne, så må man tage alle de ulemper, men når det gælder noget som erstatning for det, denne krig eller dette forsvar har medført, ja, så skal det ikke være alle. Det må da være en fælles opgave også at bygge det op, som man har måttet stå fælles om at værne om, men som alligevel er blevet brudt ned.

Det er meget rigtigt, at hvis skaderne bliver af mindre omfang ved en eventuelt kommende krig, — vi håber ikke, den kommer — så kan forsikringsvejen måske nok klare det, men den kan altså ikke klare det, uden at der skal laves en speciel lovgivning støttende denne om erstatningen, og det skal laves, når man har alt det andet inde på livet; så er beredskabet altså ikke sådan, som det skal være. Derfor mener vi, at det må være mere rigtigt, at man laver beredskabet sådan, at det dog i nogen grad kan holde, og i alle tilfælde, at man er fri for at skulle lappe på den beredskabslovgivning, som man altså i god tid gerne vil have igennem.

Det er da rigtigt, at spørgsmålet er relativt: hvornår er det nødvendigt at gennemføre en beredskabslovgivning? Vi kan ikke sige, at vi ikke får krig om en måned, det kan handelsministeren naturligvis have ret i, men på den anden side, så er der vel i og for sig ingen, der egentlig tror på det. Og kan vi føre en beredskabslovgivning af denne art og måske også på andre felter igennem på en sådan måde, at den har bred tilslutning i folketinget, så tror jeg, det ville være en fordel.

Jeg skal ikke gentage, hvad hr. Poul Dam allerede har sagt med hensyn til det skattemæssige, for her er vi fuldstændig enige; det må være bedre, at man løfter i flok og løfter alle ved skader, der virkelig vedrører samfundet. Men tilbage står det rent planlægningsmæssige, som denne lovgivning, hvis dette lovforslag bliver vedtaget, vil komme på tværs af.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg skal endnu en gang over for hr. Holm Tved erkende, at det lovforslag, der her er fremsat, og som vi behandler i dag, alene tager sigte på en situation med, skal vi sige